

El lloc per a la nit

Potser acabem de recollir els fills de l'escola i tornem passejant cap a casa. A la cantonada del caixer automàtic ja s'ha instal·lat aquell senyor gran que cada nit hi dorm, però que passa la tarda llegint el diari, aliè -o ho sembla- a tot el que l'envolta, amb el carro ple d'andròmines ben a prop. Aquest senyor no demana res, però ja ens hem trobat amb alguna dificultat quan un dels fills ens ha preguntat què està fent i per què no dorm a casa seva.

Per contra, les dues noies joves, amb faldilles llargues, lletania fixa i a vegades criatures als braços, sí que s'acosten i demanen diners. No els hi donem, perquè pensem que això es perpetuar la misèria, perquè creiem que també hi ha màfies darrera i perquè ja aportem diners a causes solidàries... Però alguna cosa no acaba de funcionar, perquè els arguments que donem als fills són una mica complicats perquè els entenguin. I perquè el dubte es queda a dintre com un corcó.

Sabem què és el que hem de pensar i el que hem de fer... i malgrat tot, arribarem a casa, els fills berenaran pa amb xocolata, faran els deures o aniran a l'esplai, o a la coral, o a fer esport, es dutxaran, soparan i potser els deixarem veure una estona la televisió.

Mentre fem el que creiem més just i més correcte, que és no donar almoïna, no podem evitar sentir-nos mesquins davant d'aquelles persones que ens passen per la cara les profundes desigualtats de la vida confortable del primer món. Encara que contribuïm a corregir-les amb els nostres impostos i aportacions voluntàries, la nostra justícia racional no té més remei que posar-se a discutir amb el que ens queda de generositat, com expressava Bertold Brecht en *El lloc per a la nit*:

He sentit que a Nova York,

al cantó del carrer 26 amb el Broadway,

en els mesos d'hivern, totes les vesprades hi ha un home

que, preguntant als vianants, procura un lloc per a la nit

a les persones sense casa que s'hi troben.

Amb això el món no canvia,

les relacions humanes no es milloren,

l'època de l'explotació no s'acurta.

Alguns homes, però, tenen un lloc per a la nit.

El vent es apartat d'ells tota una nit

i la neu destinada a ells cau al carrer.